

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13902/2025
30.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Ђурица и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Љиљана Живковић и Милена Живковић, адвокати у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милена Вакић, адвокат у ..., ради поделе брачне тековине, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против одлуке о трошковима поступка садржаној у пресуди Апелационог суда у Нишу Гж 1920/2024 од 02.06.2025. године, у седници одржаној 30.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против одлуке о трошковима поступка садржаној у пресуди Апелационог суда у Нишу Гж 1920/2024 од 02.06.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против одлуке о трошковима поступка садржаној у пресуди Апелационог суда у Нишу Гж 1920/2024 од 02.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1920/2024 од 02.06.2025. године, у ставу првом изреке, укинута је пресуда Основног суда у Нишу П 3788/2022 од 12.12.2023. године. У ставу другом усвојен је тужбени захтев тужиле према туженом и утврђено да тужила по основу стицања у браку са туженим има право својине на $\frac{1}{2}$ објекта и земљишта у означеној површини, ближе описаних у изреци. У ставу трећем усвојен је противтужбени захтев туженог према тужили и утврђено је да тужени по основу стицања у браку са тужиљом има право својине са обимом удела од $\frac{1}{2}$ на три ванкњижна објекта, ближе описана у овом ставу изреке. У ставу четвртом делимично је усвојен противтужбени захтев туженог и утврђено је да тужени има право својине са обимом удела $\frac{1}{2}$ на земљишту и пословној згради, ближе описаним у овом ставу изреке, док је противтужбени захтев за утврђење права својине на већем уделу од усвојеног до траженог од 1/1 по основу посебне имовине, одбијен. У ставу петом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против одлуке о трошковима поступка, садржане у ставу петом изреке другостепене пресуде, тужила је изјавила благовремену ревизију позивом на одредбе

члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, ради разматрања питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Одлука о трошковима поступка не може бити предмет испитивања по посебној ревизији јер се о трошковима поступка одлучује према околности сваког конкретног случаја. Наведена одлука није подобна да буде предмет уједначавања судске праксе. Не постоји ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачењем права.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одребе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиле, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиле недозвољена.

Када је вредност предмета спора меродавна за изјављивање ревизије, у смислу одредбе члана 28. ЗПП, камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2). Како се трошкови поступка не узимају у обзир ради утврђивања релевантне вредности предмета спора од које зависи право на изјављивање ревизије следи да против одлуке о трошковима поступка ревизија није дозвољена.

Како ревизија против одлуке о трошковима није дозвољена, нема места ни примени изузетка прописаног одредбом члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП.

У складу са изнетим, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић